

ספר שמות פרק ט

(כו) הוא אהרן ומשה אשר אמר ה' להם הוציאו את בני ישראל מארץ מצרים על צבאותם:
(כז) הם המדברים אל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל מארץ והוא משה ואהרן:

חידושי הגראי"ז

ספר שמות פרק ט

(יג) ויאמר יהוה אל משה השם בפקר והתייצב לפני פרעה ואמרת אליו...
(יד) כי בפעם הזאת אני שלח את כל מגפתך אל לך ובעצך ובעמך בעבור תדע כי אין פuni בכל הארץ.

אדמת אליהו

רש"י על שמות פרק ט פסוק יד

(יד) הִתְכַּל מִנְפָתֵי – למדנו מכון סמכת כוכיות שקויה נגד כל קמינות:

גראמ"ד

רמב"ס יד החזקה הלכות תשובה פרק ו

(ג) ואפשר שיחטא אדם חטא גדול או חטאים רבים עד שיתן הדין לפני האמת שיהא הפרעון מזה החוטא על חטאים אלו שעשה ברצונו ומדעתו שמנועין ממנו התשובה ואין מניחין לו רשות לשוב מרשו כדי שימושו ויאבד בחטאו שיעשה הוא שהקב"ה אמר על ידי ישעיו השמן לב העם הזה וגוי וכן הוא אומר ויהיו מלעיבים במלאי האלהים ובוזים דבריו ומתחעים בנבאיו עד עלות חמתה ה' בעמו עד לאין מרפא כלומר חטאו ברצונם והרבו לפשוע עד שנתחביבו למנוע מהן התשובה שהיא המרפא לפיכך כתוב בתורה ואני אחזק את לב פרעה לפי שחטא מעצמו תחלה והרע לישראל הגרים בארץ שנאמר הבה נתחכמה לו נתן הדין למנוע התשובה ממנו עד שנפרע ממנו לפיכך חזק הקב"ה את לבו ולמה היה שולח לו ביד משה ואומר שלח ועשה תשובה וכבר אמר לו הקב"ה אין אתה משלח שנאמר אתה ועבדיך ידעתיך גו' ואולם בעבר זאת העמדתיך כדי להודיע לבני העולם שבזמן שמווען הקב"ה התשובה לחוטא אינו יכול לשוב אלא ימות ברשו שעשה בתחילת ברצונו

רש"י על שמות פרק ז פסוק ג

ויהי על פי כן כחמאק מכות הכהןונות למ' נלמאל ויחזק ט' הִתְכַּל פְּלֻעָה הֲלֹם וַיַּחַזֵּק לְכָ פְּלֻעָה

ספר שמות פרק ט

(כט) ויאמר אליו משה בצאתי את העיר אפריש את פפי אל יהוה מקנות יחקלוון ותברך לא יהיה עוד

...
(לג) ויצא משה מעם פרעה את העיר ויפריש בפיו

רש"י על שמות פרק ט פסוק כט

(כט) נלמתי הִתְכַּל – מן כנער חכל צחוק כנער לך כתפלל לפי שיטת מלוך גולויס (ש"ר):

משיב דבר

מלבים על שמות פרק ז פסוק טו

המכות נחלקו לג' סדרים, כמ"ש ר"י היה נותן בהם סימנים דעתך עד"ש באח"ב, ומכה אחרונה שהיא מכת בכורות היא חוץ מן הסדרים, כי תכילתיה היה שישלח את ישראל, ואז נטרצה לשלחים, אבל תשע הראשונות לא הייתה תכילתם לשלח את ישראל כי ה' חזק את לבו שלא יאהה לשלחים, רק היה תכילתם להודיע לכל העולם שיש אלה, והוא משגיח על העולם, והוא בעל היכולת מאין כמוהו, ומכל סדר באו שתי מכות בהתראה, והמכה השלישית הייתה בלא התראה, ובא הסדר הראשון דעתך, לברר מציאות ה', כמ"ש ביום תאדע כי אני ה', וע"ז באו שתי מכות בהתראה, ואחר שהזיק לבו בא מכת כנים שלא בהתראה, כי לא היה עניינה לברר איזה ענין, שכבר נתרבר מציאות ה' ע"פ שנים עדים, רק בא דרך עונש להוכיח מכה של ביון על השכבה לדבו, ולכן לא התראה בו תחלה, וכן שתי מכות הראשונות מן הסדר השני באו בהתראה, ובאו לברר שה' משגיח גם בארץ, כמ"ש במקת ערובה לעזען תאדע כי אני ה' בקרב הארץ, ואחר שנתקיים זה ע"י שני עדים בא מכת שחין בלא התראה, כי לא בא לברר דבר רק להוכיחו מכת ביון דרך עונש. וכן שתי מכות מן הסדר השלישי באו בהתראה ובאו לברר שהוא בעל היכולת מאין כמוהו כמ"ש במקת ברד בעבר תאדע כי אין כמוני בכל הארץ,

רבנו בחיי על שמות פרק ט פסוק יד

בעבור תאדע כי אין כמוני בכל הארץ. הודיעו בכלל דבריו עניין מציאות ה' יתברך וההשגחה והיכולת, כי הוא יתברך נמצא ומשגיח וכי כל נמציא, והוא שהכיר במקת הצדדים למען תאדע כי אין כה' כלומר אין מציאות אחר בנמצאים למציאותו. משגיח, הוא שאמר במקת הערוב למען תאדע כי אני ה' בקרב הארץ לומר משגיח מלך בתוך המדינה להיותו קרוב אל הקצוות. יכול, הוא שהזכיר כאן במקת הברד בעבור תאדע כי אין כמוני בכל הארץ לומר שאין בעל יכולת כמוני. והזכיר משה כן לפראעה לפי שהיה פרעה כופר בשלושתו במציאותו והשגתו וכולתו:

ספר דעת תבונות - מב - עו

ונמצא שבאמת בשתי מדות אלה אווז האדון ב"ה תמיד, ושתיים אלה קבוע בחוקו מוסדי הארץ, א' - מדת השכר ועונש, היא הנהגת הטוב והרע בשיקול אחד לזכות ולהובלה, ונקראת הנהגה זאת, הנהגת המשפט, שהקב"ה יושבodon כל העולם כולו לפי מעשיהם הטובים והרעים. ואתiae תוך משפטו זה - מדת טובו אשר לפי חוק שלמותו, לפי עניין ממשלו, שבכחו הוא רוצה לתקן את כל נבראיו. והנה, לפי מדת השכר ועונש - הקב"ה, כביבול, משעבד מעשיו למעשי בני אדם, שאם הם טובים גם הוא יטיב להם, ואם הם רעים יוכרתו, כביבול, להענישם; וכענין הכתוב (תהלים סח, לו), "תנו עוז לאלהים"; והפכו (דברים לב, יח), "צורILDZ תשי"; וכמאמרים זל (אייכה רבא, לג), "בזמן שישישראל עושים רצונו של מקום - מושפעים כח בגבורה של מעלה, וכשאין עושים רצונו של מקום - מתישין כח של מעלה", ח"ז, ולפי מדת ממשלו ושליטתו אמר (זיכריה ג, ט), "ומשתתי את עוז הארץ ההיא ביום אחד"; (ירמיהו ג, ג), "יבוקש את עוז ישראל ואינו ואת חטאתי יהודה ולא תמצאננה". והנה לפי מדת הטוב ורע - משפטיו ה' אמת לתת לאיש כדרכיו מדה נגד מדה, והרבה דרכים למקומות לאדם כפועל, וכארוח איש מציאנו, אמו לחסד אם לשפטו. אך לפי עצת טובו בחוק שלמותו ית' - הצד השווה שבhone, להחזיר את הכל - לטוב שלם, לתקן הגמור שהיה באחרונה. ועל דבר זה נאמר (מלACHI ג, ח), "אני ה' לא שניתי". ובמדרשו של רשב"י אמרו (זוהר כי תצא רפא. וע"ש), "לא אשתני בכל הארץ". ואמנם הנהגת השכר ועונש היא המגולית ונוראית תמיד לעיני הכל, אך הגלגול שהוא מגלגל הכל לטובה עמוק עמוק הוא, ולא עבידא לאיגלווי כי אם לבסוף, אבל מתגלגל הוא והולך בכל עת ובכל שעה ודאי, ואני פסק:

ונמצא, שודאי כבש האדון ב"ה, כביבול, את חוק שלמותו בבריות הנבראים האלה, ובראש חסרים ולא שלמים, ושם להם דרך הנהגה ומין השפעה שאינה אלא חשך סתרו ית', שממנו בא מציאות שיקול הטוב ורע, ויש מציאות לחטאיהם ופוגמיהם ולעונשים וקלוקלים. ואף על פי כן שב והביט בטוב חוקו אל הנבראים האלה לתקן התיקון הכללי והגמר העתידי לבא, שעליו מסבב את כל הגלגול דבר יום ביום, וממשיך דברי הטוב ורע עצמו, לגמור בתיקון שלם בכך יחד שליטתו ית"ש:

(ג) אמר השכל - שתי מידות שם הקב"ה לנаг בם את עולמו, אחת - מידת המשפט, ואחת - מידת השליטה

וממשלה היחידה. מידת המשפט היא מידת הטוב ורע, שבה תלויים כל ענייני הטובות והרעות בכל תולדותיהם; ומקור המידה הוא הסטר פני טובו, והעולם שלמותו. מידת הממשלה היחידה היא מידת תיקון כל הנבראים בכוון יתברך, אף על פי שמצד עצם לא היו ראויים לזה, והוא הסובבת והולכת בהעלם בכל דרכי המשפט עצמו, לסבב כל דבר אל השלומות בלבד; ומוקורה הוא حق טבו הפשט ית', שאף על פי שנעלם, לא זו מלהשקייף עליינו לטובה. מידת המשפט היא המתגלית ונראית, מידת הממשלה היא המתעלמת ומסתתרת פנימה:

תלמוד בבלי מסכת ברכות זט נ/ב

רבי חנן שלוש שלומות הן נהר צפור וקדרה נהר דכתייב הנני נוטה אליה כנהר שלום צפור דכתייב צפירים עפות כן יגון ה' צבאות וגוי קדרה דכתייב ה' תשפות שלום לנו אמר רבי חנינא ובקדרה שאין בהبشر שנינו ופרשו כאשר בסיר וכבר בתוכך קלחת

משמעותו אליו

פנינים

תלמוד בבלי מסכת פסחים זט נ/א

והיה ה' מלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד אותו האידנא לאו אחד הוא אמר רבי אחא בר חנינא לא כעולם הזה העולם הבא העולם הזה על בשורות טובות אומר ברוך הטוב והמטיב ועל בשורות רעות אומר ברוך דיין האמת לעולם הבא כלו הטוב והמטיב

כל"ח על פסחים זט נ/א

ולענ"ד נראה לתרץ עפ"י מה ששמעתי בילדותי מהמנוח הרב החסיד המוכיה הגadol המפורסם מוהר"ר אפרים רישר צלאה"ה מגיד דק"ק בראש, פירוש המאמר הזה, שדקדק במה שאמר לא כעולם הזה העולם הבא, הרי בעסק הברכה אין הפרש, שעל הטובות גם בעזה זו מברך הטוב, אלא שבועלם הזה יש גם רעות ולועלם הבא לא יהיה רע כלל, וא"כ אין בעסק הברכה הפרש, והיה לו לומר לא העולם הזה עולם הבא, העולם הזה יש בו רעות וטובות העולם הבא אין בו רק טובות:

ואמר הוא המנוח ז"ל דכתייב [ישעה י"ב, א'] אודך כי אנפת بي, לפי שמעליון לא תצא הרעות ואין דבר רע בא מהקב"ה והכל הוא לטובה, ואפי הפרעניות שבא על האדם אין רעה אבל טובה לכך אותו ולהכניע יצה"ר ולטהר הנשמה שיזכה לעולם שכלו טוב, אלא שהאדם מבין הדבר לאשרו ונדמה בעיניו כאלו הוא רעה, כמו החוללה שעושין לתחבושת ויש לו יסורים וחוללה השוטה צועק להסיר התחבושת, אבל החכם סובל בשמחה, וכן הוא יסורי הרשעים הם תחבושת. אמנים אחר מותו שראו וمبין הטוב האמתי, וכמו כן לעתיד לבוא כשנוצה להזה במהרה, נאמר ביום ההוא אודך כי אנפת בי, שנונן הודה לשעבד על שנטאנף בו הקב"ה לפי שעה להטיבו באחריותו. וזה כוונת המאמר כאן, בעולם הזה אומר על בשורות רעות דיין האמת, שסובב שיזהו מצד מדת הדיין, ולועלם הבא כלו הטוב והמטיב, פירוש שיראה למפרע שכלו היה מדת טובה והיה לו לברך על הכל הטוב והמטיב. אלו דברי הרב מוהר"ר אפרים זצ"ל.

ואני ידעת כי לא יתנו אתכם מלך מצרים להלך. עליון כודע שקול גמורי וחלוי צבאיתו ען ייל עפאי'ת ענתג' כרמץ'ס צפ"כ מכל' חצוגה לכהמת כידיעת וכצחיחת כס נכהוגה צני דנרייס כסוטריס, לחוי הפסל כלה נפי צאנתנו נביות ודיעת נדרן צניתן כלה נפי צאנתנו נביות ודיעת נדרן צניתן לכהogenic, לחוי דיעתתו של כהן'ב כיה ננגה מדעתי צאנון צהמאל כי לה מתחזותי מהצעותיכם וגיה עוו'ז צדרכיו מט'ב צזב. זכו צהמאל כהן ולחוי ירעתי וגיה, לכהמת כי שיכת לה גס ידיעת צו'ד, ודוק.

ו א ר א

אליה ראש בית אבותם.

כמנוחר צמגדין דף לי'ז יעו'ז, וחכו שבקדיס ככתוב כהן צחילה מינוין נכיג סדר יוספין, למול טז כי מתנהי בתמונות, ומיניכו גמלין גס לכל סנדים טז יכו הלא מן כמייחסין כלהית צמגדין טז התק דזומין לך. ועיין צחוס' טז טבקין זגס צעני מושע מכך קלה דהתק צדומין לך, ותיראו דחי להו קלה דזומס חי'ן זך לך כו' מטהר למידת התק נכני עוו'ז צדרכיס, ולפמץ'ב דבוי בתום מזוהליים כיעג, דיק לעניין ימוס דגדי מטה עלמו מזוהר חנוי זה צכתוב, ע"כ צפיר דלשין מלהתק דגס צהיר סנדים צעין חנוי זה אל מיזחין, מטה'ב לעניין צפ"ט כרי צלהו כקריה דזומס חי'ן זך, לה מזחין כל טיבר כר' דינ' דהין ממן צמגדין ומכ'ת למידת קלה דהתק ע"ז.

נראה מzos דכתיב מהיל ויאס הא צני ישלג, וחייה צספרי פ' בכעלתך כי תהמאל חלי צהמאל צחיקך וכיין דבר לו כן צעה צהמאל לו וכוי ויאס הא צני ישלג וכי ע"מ צתקלו טליקס ציביו מקלליים החקס וכי, כרי דבך קלה נהמאל לדמיכ הותס לפונסיט על כל ישלג, [ויש נפרץ ויאס לאון מינו כמו למן כויס חצ'ר זויתו שופעים על עמי ישלג [וכבב רשות צמרא] וכן פ' נס צפורה], ובאי קי'ל דהין ממן הלא מן כמייחסין וכלהית צירוזלמי פ"ד דקיזזין כל'ב כל צתמייכו עליך לה' וכמה הלא מן כבוריין צבאה עוו'ז, וזה צקע ככתוב כהן סדר יוסט, למול צמייחסין כי, ולחויס' נכתמוניות. וכרי כל עיקר כר' דינ' דהין ממן צמגדין הלא מזחין ממטה רצינו גמורי נב',

יג) חשב כאן עשרה ברכות: א', ואהבהך. ב', וברךך. ג', והרבך. ד', וברך פריך בטנדך.
 ה', ופריך אדמתך. ו', דגאנך. ז', ותירשך. ח', ויצחרך. ט', שגר אלפיך. י', ועתרתך
 צאנך. וכל מספר עשרה הם נחלקים לשולשה ושבעה, והשבעה מהה נכללים בארכבה,
 כמו שתראה בסוכות יש עשרה מצות: שלוש דפנות בסוכה, שלושה הדרסים, שני ערבובים
 לולב אחד, אתרוג אחד, הם עשרה. ומהם נחלקים לשולשה ושבעה: סוכה בפני עצמה
 שלשה, ושבעה בלולב. והשבעה נכללים בארכבה מיניהם של לולב. והשלש דפנות של
 סוכה הרכ למחסה משלש פורענויות: מזרם ומחורב וממטר (ישעה ד, ו). מפני שבמכת ברך

באר יצחק

ב' סמות ה"נ". ונגד חלו ה' למיל וכיה עק"כ ממעון כו' טהור ג' סמות מה"ה הוי"ה מלך נסם ק"ג מ"ה ג"ן וגסה י"ג למון ובס נגד אס י"ג פ' מלך למלך פ' מלך צמיה עית פ' מלך נעלם ובס נמוד ג' לרGIN ה"ל בכינה כוללת ג"ר וו"ה מג"ת ונוק' נס"י וג' טרכיס נוק' חס"ח בכיר דמיית לכל מלה בס י"ג למון דג' סמן ועם ק"מ ה"ל הוה עק"ג. ובס כלל בס הוי"ה זג' עלמין בס הוי"ה ומוי"ב הב ריעיס לדג' מפלצין נעלמין והו' צבעת סמחצ'ה ובס כלל ד' למימות קודpsi ופי"ה. וע"ז למיל ג' דברים ממעון מה המסתפתיים כו' והו' למיטה נוק' טהור עולס המעה וכמ"ט היוס לעצום כו' והו' קוד בס ב"ן ובס קוד פזען טהור ע"ת, וכו' נר"ת ומ"ט ע"ק בא' סמעון. וכפמוק סלמעלה קו"ף פ' ולחמן הוכיר כל ה' ומורתה חמת סמאות וחתם סחוקים ומה המסתפתיים בס ג' לרGIN, סמואה הו' דכלות נגד מד' עולס האהמומי, ומסתפטי נוק' דהיה דיניה דמלכותה ומבס כל דיעיס בכיריה כמו צנ' צפ' דברים נמוד טרי יהלפיים כו', ותוכים בס בכינה כמים כמ"ט הייעת מוקום צמים כו' בס סמות כל גודע כהumes כי בס נמוד הנטה טהינה נרחים והי' קיימל רק לטהלה, והו' קוד ח"ק ס"ג מ"ה נמוד מומין דכלות וחי' ח"ק מ"י ובס קוד צויל"ק קו' סמלה מק וגוזל ומסתפטיים צהרצ' כמ"ט ח' ט' הלקיים צופטים צהרצ'ן. מספט"ס הו' ע"ת ה"ל והי' הו' נעלה טהור נט' צמיב'ה והו' קוד האקד למסקן לדיניה דמלכותה יוד לדומה. והוכיר בס למעלה כל ה' צכל'ן וחתמ"כ בפלוטה כלהן מפלץ המסתפטיים וחתמ"כ כל ה' מה' החקיט כו' ובס ממתק עליון כמ"ט. רבינו כהן. ולכן צפמוק סלמעלה י"ג תינוק נגד י"ג סמן ה"ל וכמ"ט.

יג) ואהבהך וברכך וגוי חשב באן עשרה ברכות וכו'. כלל דברי רצינו שחייב כלון י' גלגולות נגד י"ק טבש נחלהין נ' דרגין ג' וו' כידוע ג"ר וו"ת והם בס הכלל נ' נ' נ' טבש ד' מיות סנה"ן מגמ"ס נגד ד' יקודות וד' לדח' טס וכידועו והם מה שמתג לרצינו נקוכות עטלה דרגין נ' חלהין לטניות ומה' הו ג' לפנות כל סקוכה, וו' נ' מיעיס טבלולב טבש ו' ג' הדרים ו' ערבות ולווב' חמץ ולחמץ רחם טבש כנגד אלו י"ק כידוע סקוכה הווע' נגד ג' לדכלילין נ' גינה טהיר ח'יממ' לדפרישת גדרפה עלנו וט' ו' ימיס כנגד סקעה לדכלילין נ' טהיר נ' ק' סקעה כידוע, והווע' ג"פ ו' צל ויכללו טבוח סכת יום האכנייע טבש ג"פ אכנייע' נ' נגד טם הח'י'ה והט כ"ה הוכרות סנמאפלין ג' זיונין צל ו' לומיות טעטנ'ז' ג"ץ טבש ו' ת' ו' מוחין סמחפתטיסים כל' מ' כדי להגן עליהם וכן כהן ג' לפנות סקוכה ז' ימיס טבש למתקפה מזור ומורוב ומטר טבש נ' ג' מ' ד' מ' ג' דלוונ' ג') יקוזות מה' רום מיס ומץ נלמד ג' לפנות לסקוכה כמ"ט נפ"ק לסקוכה טקאג' למינ' י'

אמר (שמות ט, יד): אני שולח את כל מגפתך, והלא הרבה שלוחים להקב"ה, אבל בברך היו שלשה דלעיל והם רוח ואש ומים. וזהו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה (ב"מ מה, א) מי שפער מדור המבול ומדור הפלגה ומאנשי סדום וממצרים בים. מדור המבול פרע במים, ומדור הפלגה ברוח שנאמר (בראשית יא, ח) ויפץ ה' אותן, ומאנשי סדום באש וגפרית. ובמצרים פרע בכל שלוש אלה במקצת ברוד, שנאמר (שמות ט, כד): יאש מתלקחת בתוך הבורדי' הם אש ומים, ונאמר (שם פסוק כד) יה' נתן קלת וברוד', קולות הוא מאoir כמו שכתו בספר יצירה (א, ט). ולכן אמר במקצת ברוד (שם ט, יד) את כל מגפתך. והמה שלוש ליגיונוטיו של הקב"ה. וממי שאינו עומד בדיורו כולל השלשה, כי הדיבור הוא מרכיב שלוש אלה: אש ומים ואוויר, ולכן יבוא עליו שלוש פורענות אל. והיושב בסוכה ינצל משלש פורענות אל, כי 'מזודם' הוא רוח, 'מחורב' הוא חום המשמש והאש, 'וממטר' הוא מים. וכן כלל כאן עשרה ברכות בשלשה ושבעה: "ואהבר וברוך והרבך", הם שלשה, נגד חכמה בינה ודעת וכנגד נפש רוח ונשמה. ואחר כך חשב שבעה, והמה נכללים בארבעה, דצחים: "וברך פרי בטןך" הוא המדבר, "שגר אלף ועתרת צאןך" זה החיה, "דגן ותירשך ויצחורך" זה הצומח, "ופרי אדמהך" זה הדומים.

יד) ברוך תהיה מכל העמים. יותר מכל העמים. אfillו בברכת הארץ שהיא תחת המזלות בירך את ישראל שייהו מושפעים יותר מכל האומות שהמה תחת ממשלה המערה.

באדר יצחק

פס ג' דברים הנ"ל דמציב נקלת והס ג' לגיונוטיו של הקב"ה דמציב לרצינו צע"י נפלע מלול המגול כו' ופס נכללות דלזרו טהור כולם חס מיס רום נבל דנפיק מפומל וכן הרכישת חסם לדזרו נגד נוק' כולל כל ג' יקודות ג' יס"ו ט"ה כפולה ולית לה מגרימה כלוס וכן נכללים טלאע כו' וכבל נמלר זה דלזרי לרצינו צל"מ. וכל' מיניס טכלולכ' הס צ"מ והס נכללות צל', ופס ג'. הדרים חמג"ת הנקן יעקב חבל נחלמו משולצת צג' הוצאות, וערבי נחל הס נו"ה ה' לוֹלֵך' ציקוד מ"י עליון, למelog נוק' עט' ציקוד פרי ע' סדר ה' למלוונה. וג' הדרים הס ג' למון דמיוני יז"ה, וג' ערבי נחל צ' למון ט"ה. כי הלחנות הס ג' טיפין ליז"ד הנקן דעהלו צמכתה ומכינה נכי"ס נו"ה ס"ה עלהה, לוֹלֵך' ומו"ו י"ג צリמות ג' טפחים אל לוֹלֵך' כמ"ק לרצינו צליקוטיס. ומלנו סי' הס ג"כ כמן ולהבך וברך וברך כו' טבש נגד ג' דברים טכלוליט הכל בני חי' ומוציא טבש נג"ר, מי' נחכמה ונגד זה המל ולהבך טכוּה הנקנת מקל ומכינה נמית צימיניה, וברך בעוזר נס"ט דצינה הצל טט מלפון זוכ' ילהה לכ טוּכ' צלפון הלוּוה להעשי כו', וברך צני' צדעת טמאת קוד ניס וקוד נחולות כמ"ק נכ"מ ולחמ"כ מציב ז' דברים טכלוליט צל', והוא מ"ק וברך פלי' צען, ופלוי' לדמתק, דגנן, ומילצק, וילצק שגר הצלפיך ועתמות למן, והס ליז"ס נגד ד' לימי"ו יז"ד נגד ג' מיצות וברך פלי' צען, ופלוי' לדמתק וזה טפחים המכוס מדבב והס ג' הומיות למローンה יקוד צעפל, לגנן ומילזק וילצק טס צוּה' ג' דברים נגד ג' הומיות הנ"ל והס צוּה' דהו"ה לדגם דמג"ת טבש דגן מילוט וילצק כמ"ק צמ"ה ולחמ"כ צג' הצלפיך ועתמות להו"ה. להן הס צ' נקר ולמן נגד צי' צ' הומיות דס"ה למזונת להו"ה.

שיעור דוגרמ"ד הלווי על התורה

רנה

ב"ג) מהפער שימטו לדס מטה גדורו הוא מטליס לטיים עד צימן סדין לטפי דיין הקהמת שיחם לפלעון מוה שמתוך עלי מטליס חנו שעה נרווינו ומלהתו שמנועין ממנו שטזונה והין מניין לו לשות לאוכג מרצעו כדי ציממות ויהנד צמתו שיעסה וכו' לפיך כתוכ צמולה והין להזוק מה לא פרעא, לטפי צחנו מעונמו מהילה והלע לישלון הנרים נחלו שנאמל השה נמכתה לו נמן סדין נמנוע שטזונה ממינו עד שנפלע ממנו, לפיך מיזק פקצ"ה מה לאו. ובנה עניין זה שיח להחל ט' מקומות ברהיטנות, לדרכות נחלונות מיזק פרעא בענומו מה ליכו, ורק להמל מכם דבר נתן סדין למונו שטזונה בקהלתי דממכת צמין ויהילך ט' מיזק מה לאו כמנוחה ממעצתי היה לך נAMILה קלי ולחי יכחו לדיוון דמעצתי היה לך נAMILה קלי ולחי יכחו עליך כל דמכוות עד מכל צכוות, [וב]המת שיח זליך לומר כן קודס מכל צמין, מלך צלמה נהמאל צמולה הנטלה לקודס מכל צמין על כן הוחכל וחתם הנטלה שקדס מכל צל]. וזה למשוחה קהילתי שמשה קיה ממלכה זו גס במכות טלה מהן כמנוחה לעניין מכל צל (ט, יג) ומלצת (י, ז) ומכת צכוות, מה בכבר ניתלה ממנו הנטלה ויהיו צילו למונו וזה, עיי' ברמאנ"ס ט' צייל זחת זולמה קיה צולם לו ציל מהה וחוון שלם ועטה שטזונה מירן זיל ע"פ גורי הרטמן"ס (פ"ו ממעזב

כלנו), ו"ג הולס כל מפילתו כי מה הנטלה נשלמת לשלט ובלי כל הנטלות כי לאו זמן קוזג, עיי' צילקווט סמעוני (רמזו קפכ') 'וכמה כי מה הנטלה עותה נטה, רצוי יהודה ולחי נמיהה מ"ל ה"מ כ"ד ימיס כי מה הנטלה נטה על צל מה הנטלה וו' ימיס כי מה הנטלה נטה מטמת נטה, ומ"ל ה"מ ז' ימיס כי מה הנטלה נטה נטה וכ"ד ימיס כי מה הנטלה נטה', ולמי פועלן חילוק בין החותם שטה פלנ' עלייה מטה להו מה שטה שטה פלנ' וטהש בכוונה דע"י פילתו כל מה נגמלה הנטלה לפני הזמן פקזוג ו"ג צו. (ולפ"ד המדרש עולא לכל פקזוג ו"ג צו). מכיה מודע ז' ע"ע מהל דתנן בעדיהם פ"ג מ"י משפט המלרייס צניס ערך מודע, ועי' צוית רענן על המדרש טה).

גם ג"ג חמי נחלה ממכות מיינו שפרעה ניקש ממכה שטפה פלנ' נטה הנטלה נטה [לפלדנע, ערוג, צל], וצחלה מה מיינו שニקש ממענו כן [טס, כינס, ערוג, צמין], ומחי צה מה מהלו.

כ"י בפעם הזאת אני שולח את כל מגפתני אל לבך ובעבדיך ובעמד זgori
(ט, יד)

פירוש'י מה כל מגפתני למדנו מכון שמכת צכוות שקרה נגנה כל הנטלה, וככבר פקדו המפרץ דהה כלון קיה ממלכה, צו על מכל צל וצל עלי מכל צכוות. וכי מה מירן זיל ע"פ גורי הרטמן"ס (פ"ו ממעזב

פרשת וארא

כִּי עַתָּה שְׁלַחֲתִי אֶת יְדֵי וְאֶת אֹתֶךָ וְגֹי
בַּעֲבוּר זֹאת הַעֲמַדְתִּיךְ בַּעֲבוּר הַרְאָתָךְ
אֶת בְּחֵי וְגֹי (ט, טו-טו)

אריכות כלazon ד"ג, וכיילר מclin ז"ל דגינה
כמי' (מלחכי ג, טו) 'גם נצנו
עצי רצעה גס נצנו חלקיים וימלנו', שיינו
לחנו מונחים רצעים צפוחנים הם קק"ה
ומוטהים ונמלטים צלה עונץ נעט עמה, וענ'
כן חמל מטה לפרט זהה שאוה עדיין מה
נענץ אין זה מואס שאוה מוחמת רצעים
צפוחניים הם קק"ה ונמלטים, מה שכי עטה
שלמתי הם ידי ומן חומך וגוי' לדעתי היה יכול
לשיות בין הנמלטים, וחוות צעוזר וחת
בעמדתיך צעוזר הבהירך הם כומי וגוי', דרך
לשם כך נשלמת חמיס כל' שמקפג מגן
המכות ונמען ספל צמי הכל' מהרץ.

HIRAA AT DVER H' MUABDI PERUAH HANIM
AT UBDEVIR VAT MKNHO AL HBTIM
(ט, כ)

צ"ב מניין שאיה לר' מה ט' הלא י"ל צמכו
להפקדים ותו מה. ויל"פ דמ"מ כיוון
צעוזו כן מפני מהלמיינו צדורי ט' סקן ישא,
גס וזה כבר לרגה מקויימת צלה לר' ט' צלה
כפלו לגמרי צדורי צלה נחות נס צלה.

וככל חמל לו הקכ"ה אין מה מצלת צהוב
וחמה ועכדייך ידעתי וגוי', כדי להודיע לנו
העולם צזונע צמונע קק"ה סמוכנה
למוחה היו יכול לשוב חלום ימות נראשו
צעהה צמיהלה כלונו וכו' ע"ש.

ולפי זה י"ט נפלט מה צהוב לו מטה זמה
ועכדייך ידעתי כי טלס מילון מפני ט'
מלחכים' (ט, ז), ולכן מטה צהוב לו פלעה
'מוחמי בפעס ט' הלאיך והני ועמי הרכושים
העתירו חל ט' ולב מחיות קלט חלקיים ובגד
והצלה חמס', שציך לו מטה ליחפהן חל
ט' חבל היו מקידל מה צהוב פרעטה מוחמי
שפער וגו' דהו יודע צהין ילהים מהלקיים,
וצענס צזה צcyון צינטלה ממנו צמיהלה
ומונעים ממנו נצחות מצווה הר' וזה ידוע
שלם ירת מהלקיים ולט ימואל צו חלה צהעפ"כ
'חפלה'. והנה לנויל (ג, ט) כבר נחמל זמני
ידעמי כי לה יtan חמס מלה מעריס נחלה ולט
ביד חזק' וזה קיה לדב' ט' למטה, ומלה
הומיף להן מטה ומה צהוב שאוה יודע,
ובายיל מclin ז"ל לפי לדבי הילמאנ"ס צקופ"ה
מכל' מצווה צידעת ט' חיינה כמו רידיעשה
אל מהלט ע"ט, ולפיקח מה' צבכל חמל ט'
זמני ידעמי' סוקף עטה מטה ידעתי כי
טלס מילון חלקיים', צעמה גס לפי ידעת
החלט לדב' ידוע צלה עשה מצווה כיוון
צינטלה ממנו צמיהלה צזה.

טַעַתָּה לה נגידת מפ"י לחיה טינה לטיכל טול לארון טקהך
בגד ורוכס תלון כי סדין גמונאיל נס"י ק"ז טיב סדעת
ויקון וטליג'ה במחולקת רכ"ז וכמסמ"ג איזאוי מלוקת המתנבר וכתרמ"ל
טס יומר מוב קיטו פיו כלפי ריכל וילדי לוחם וכדעת נס"ל
ו לפיך כפלקץ" וכמחייב קיטו פיו למלה ולנדד נס"ל, אבל
לטמנ"ה (ס"י י"ד ס"ק ב') כתוב בפסוקות הפי" קבטו כסיל נל וויז
למהיה ומופקבי בכונה לאנ"ה לה מוכס שרטוט טומך לדעת
חפהלן למלה ומופקבי בכונה פיליכ"ז ולען כתרמ"ה לחפהל
וים מהר וכמי מטעם בסקס"ב טאנצלו פיליכ"ז ולען כתרמ"ה לחפהל
וים על לטמנ"ה ונוה הילוף נס כתרמ"ה מודה דירמר מוג ציסל פלי"ז
קקלוי וצלמים ווילס ווילס ווילס ווילס ווילס ווילס ווילס
טס וכוד ודקינו בטופטם ומונלא דכניין טיכל פוי ניכור כלהפ
טיכיל מזום ענקולר ומקולר המדרס וו' חיש גלע למכלון ומהוט
ככטמא שטמיזין הטיל לזרק לטטמיז זוחון טיכל פוי סטטול
לטפ' האיל, אבל טס ככד נקכט בדורוס ה"ה לאטוט טפיס מל
טומוליה נלד סטילן אלען לטיפוך יאה הפעיס למזהה וילד כלפי טהראן.
ווכ"ז למותן קנטיסיכ"ג סטכט נקכט סהילון דורוס טיב לרוי ציאו
טיכ"ס מהפllenן נלד מותן אלען תלון נגנו ק', וטטנס גאנט לטיקט
טטט'ג'

סימן ט

**למאמרי תורהנו ושוחרי דבר ה' וכראשם איש נלבב
הרוב וכו' בעיר טשרז'יסטן.**

אשר מילו ממי נלעת אליהם בלילה קפן לדרכיס טקוקומת נפלותי כלון לפוך להכליים דבר נטבב מתלקן האלומות וכוחות ז"ל, מהן שבחין כי לן מתחכם ומזה מנכיד כי לן מתחכם, חלמנס ומל כו"ז צלוי לאניאג לירוק קפן מוד צנגול וויסס להצ כי לשם ייכנו כך כמהם טכווי שמתה פרתק יכיה נשלר כן טרי כטינדל וויז לן ייכא שפת לדתק, ואון למפ"ל לאנטמל מהטול האמיית ודעריס טנקומת, וכטס טמקונליים אכל מל קדריטה נמוקט טהופאל כד יקכלו מל ספלהה נמקוס סה"ג, ווין מא"ק נספל ווילע (כ"ג ל"ב) בטמ"ר כס ומ"ק:

אך: מ"ד לאטמרף מס' המכוניות בסיס צית ימוך והמם מהליכ'ן
הם הנטנו צפלייטין חללה לאטמיג'ר מעמס' בסיס ובר האיך
למכוחות ס' ואמ' ג' דמנטלר צ'ס' (ס' נ' כ"ה ט' מ"ה) מערין כו' מ'
אטמיג'ר טנילה כו' נמנת למין עקלת הפל וחייט אלם מומת לדבב
החד צ'ט'ג' זטמיב זטמיס' ווטבש מכ' מ' קלי מקבלן קלבנות
טפקושי יטראלאן דטל'יטה בולוין (ל' כ') וכלי טיזו זטטוכ'ס' ומ' ס'
צחפה' וקלטה' האן חמורה נחליליס' ואטמיג'ל סבם נטרכיס'ן צ'וון
מקבלן ממע קראן מסוט' קומוק' סוו צעל' יקוב טוד וו' כ' נס'
חפלט טעגה' וו' כ' האיך הפלט לאטמרף ממ' וכלי זמוקס'
צחפה'נו טעגה' הפלט נטיעכ'ר לוי יעל' צ'ט' פלאן דטל'יט' נטרכ'ת
(ל' כ'':):

זהונת כמיון גמטי לי' נטען חולוי לוט מות צי' אל מלך ניך
המשמע רנקל מוגשים. פ' דרך טו' הטענה לכאורה,
מיונה פוא ודרך טמיין. והוא עזיל הטענה שדריך אגדים חם' ג'
טהורה פוא רג' למוגשים דרכ' אגדים מ' אל מלך ניך חם'
המוח יוז מקהל' כבוגרנש טלאס פואו דרכ' האיזוד לוט מונט רנקל
ממח' ורכ' יוק לאסיג מס' חומס האגדים חולוי לנטק טקלולוי
לכטומה ולסתורה מוריין הי' קשוט' ג' הילך גוינך גארדים ג'יט
כטמפלר וכדוםס לי' היפא למטען ממתקלים, מ' מ' אל מלך ניך
חוטס פיטו קלון לטטמבלר בקומות ומורטום ממלס, לדמן גלוכט
ויל' מהמבר כו' וגד' ס' ג' כתיב' גתתיכר לרטע. פ' י' לח'
מטען ומיורי יסוכטם פלדיין טפין קק' ג' לח' מטען ופוג' ג'ל
גתתיכר ממו מודומי' זילס' פוא, כ' גוינך סטמפלר פואו דרכ'
גרדים, האל' גתטיבס קמיוחות טלאס סייט' גוינט טלאס וכדוםס
מנעל רנקל ממת' כי הפקיעו מהמת' האל' ווועס' כי חוו' להתקומט
טמלס וכמו דעריג' אל' מתה' גמרטיס האל' יוק להוואר אגדה קלון
נאכל' במאטלס לי' זה פויה לאט' ולטמאן וכט' ג' נט' דגדיס' ג' ט'
חרב' ג' וט' ג' חמיבור' סטמפל' דנער ג'ם' ג':

סימן י

שורה בעניין חפלת לזר טורח.

ב'..... יש אפנה בכ"ט שלטת טהראיל קבוצה בדלאס ו'וכ' ניאכ'ל'ק טהראיל קבוצה במלון דאין ומולא בדעתן הקבוצות למקומו ולקבוצות בדלאס להציגו כזאת האסנאות ניג'ר' וגס מלון טוונגה לי עטה אפנה בחת חפלה נטענה אלוליט צמורה ניג'ר' זו ועוד כתלעות צבומורה וטוקולו או רטולו גאנטום קד' או לג' חה התיי כס'ג':

הגנה, נתקפלו נגד מלחמה צבאית נהיי. וויקופליס פוכ'ג טוּ לילך פסוקה טפיי ציריטען נרכחות (רף, י'). טהeward כהוּל' יכין נטו כננד היי סקמאלר ונטקפלנו הלאך דורך אלטס וכו' [וכמן] קאומן, לדע גרטוקן נטו ולהענו קמיילן קומפני טפלן קיט טומד כמושל מוחיל פיו למאכט טי' טהeward כהוּי יכין נגד יאנטוליס וכו' פיך שומע בילומפליס ייטן נגד ביאטמ'ק וכו' כמלוּ טומד כמושל

ר' מקפתה סירק פיו يولון נכית מדרשו כל מטה פ"י דמכת סיה
לפני המתבן יטראלט פיו רוחוקס מלן כתבן, ומכל מטה שפה
להם ב' בולגנין וג' לריון וכמי צביגל הוה כוילת שרוחק גות
ככמיה מוכחתון ג' כלחות קיטוי מ"ז בקדנס, לך מגהלווי טה להס
לקבב רשות מהה"ג הקה"ד כי ואילך קה"י יילחס טיקח רחווי נאולטה
ו"ה, וכמו כן קיוו נרכיסים להלפי אקגלה נא"ז לאמתהך לילכי
התרנישס פ"ק, טמפלס להס, וללחוט מקס בכנהה ומוד מנט נס
מקופת הקקל י"ז חור נקס מתתפיש נקיילרפקן אל צער
עמיסס זו לו קה"ז כבוד טקגלה פ"ק, ומולו גאנט ומולו פרונטש
מולטל גס מעלאס האבל אהן גען מזקקן מעכ"ה כי נכס פ"כ זיו
מלכחות נאיהלן לה מוכחים לארכ ומתה, לאטולא טיקח מטע
טבוחה קקוחט להס, וויס כי מעין גל נולסה סיון ארכותה טה להס
לטסיל מליאס מנקה ארבע ומלה, האבל אין לנו לנטאות מהוועס ונס
המה גען קומשו היילו, לאטער בחלמת חונס מוכלהיחס לטיזום נטמיס
ל', ולמה זה האברך נאנצוי מל אקר כי ייטו מהטס מקמי נעל מה
טילו ממעי ולען ייחקו לה האלק ממדי פ"כ אין טלא כי לאס עטמי
חוותס צלטן ג' פ"כ טטמוץ נקקל ק', וכחדר ילו מ"ז יעטן
וואר מה מוש צילטוטו דשוט מלטס ולקרע נקקל ק' רב גהול
ומכליל באליטוט טולס צמיעויס אהן, קיטע מקרוב לג אטמפלס
להלטפי נקקלה פ"ק, ומכליל בסודר נכוון מה ט"ר רשות למו"ז גל
חוותס סטיל נאטורות מכלי רשות פטה"ג הקה"ד כי' וויס מוכלה נאיהלן
העם מי טנדול ממעו מלך דהילע וחגיפות, ונס ייכל לחוט גהול חזז

**ומעכ"ה ני' יקס ליל לטם קלטס צלאס בוקה'ק ולגפיה, ולו
ימנוג לך קדרל למקרל מע טויליס צוא פאן למג ח'ז',
ולסמנטים קלטס צימרלן יטכין קלטס צמנולס נקרנס, ויקמתן לט'י
געס קני' :**

נפתחו צבי יהודא בטלין.

סימן יב

לנישׁוּ וְכֵן זָרֶב וְכֵן סֹזָה בְּרַךְ הַלְוִי נִזְבֵּן:

תדריך* נכיו נכס נ"ג שmarkets מ"ז לנטפלל מרכז ג'לטול נס
נסוי לפטבל סמיון ג'לה לאפהה, וויל"י מוכן וכרכום ג'ן
(לכ"ז) דרכ נלי טן סכת גמבר סכת, ומסתהו ג'ן קרי ק"ק פלאן ג'ן
כומונס דלית לים לר'ג'ן פלפלוי רכחותינו גטלי סטום, ר"ס מהימני ג'ן
שיזלען ידי ב' ס' מפלג'ן במנחה:

זובאָמֶר יט מוקס לאַסְקָוּטָס מל' גַּמְהַטָּס דַּכְּיָס קַמִּימָל דַּכְּיָס
יסְכוֹר טַמוֹתָן נְקָרוֹן קְסָס מְפָלֵג כַּמְנָחָה מַכְמָמָה
קְהַלְמָד גַּנְמָה צָס (ף"כ"ז) הַוְּלָבָעַ מְלָכָכָס כְּוָל וְלָכָן הַלְּבָעַ מְלָלָי
שְׂדֵה חַוִּיטָמָה צָס הַזְּנָעָס כְּלִי", ומַלְיָה רְקִיעָס דְּלָמָעָס סְעַל כְּרִישָׁ
וּפְטַמְעָמָס וְלָגָס מְלָלָי מְסָס קְסָס וּסְעַל כְּלָכָס כְּסָסָס מְזָבָחָס וּקְסָס
מְחַבְּעָמָס לְסָסָס, אֲלָגָס וְלָזָי הַפְּמָרָס נְצָפָלָל גַּנְעָל קְסָס, וּסְעַל פְּלָפָלָל כְּזָה,
וְלָמָנָס פְּסָטָס כְּסָס גַּבְּרוּעָס, וְזָקְנָה מְמָעָס מַלְיָה רְלָיָה מְרָבָה דְּלָמָעָה
לְטַמְעָמָה וּסְעַל מְפָלָם מְרַכִּיתָס לְסָס הַזְּנָעָס לְסָמָךְ וְכְדָעָט
לְרַעַבָּג בְּחַסְמָס נְלָכָומָס (ף"כ"ז) דַּס וְלָמָרָס וְסְטַמָּקָס מַלְיָה נְאַכְיָה רְלָיָה
וְלָזָה דַּכְּכָס סְעַל חַוִּיכָס לְסָמָוךָס נְהָלוֹתָס לְמְפָלָס כְּמַלְבִּיכָּים מַהָּרָה וְתַלְמָה
וְלָזָהוּ (פ"כ"ז מ"כ) וְרַבָּס סְעַל דְּהַמְּלָלָתָס נְמָלָה טַמְלָתָס אַל מְלָכִיתָס וְאַל
וְסָמָוקָס נְהָלוֹתָס לְמְפָלָס הַהְעָלָעָס וְלָבָס לְמְמָעָמִיס דַּס סְעַל מְפָלָס מְלָכִים
לְסָטָס וְלָזָן מַיְקָן לְסָמוֹךְ נְהָלוֹתָס לְמְפָלָס מְרַכִּיכָּים :

לען

סימן יא

ב' ח' טבת תרמ"ג, וואלאו.

להרב וכו' האב"ר דק"ק לאחותך יע"א.

מבחן מכך כי וכל האל הרים פגינו נטרכו מהן ונניאו
נקודם בגינוי קמל, אלר לנו לפני בזקונלנו מל מיר
מלמד טיעם נטלה וטמולס לפק"ק נזקנות וטכניות הארכ' היל' ג' ז'
כ' וטמא נטלו וטשו לדסה טל טהרה וווער דע טס ציימת' ז'
כ' פ' ומטה חמפריו נס נזקנלאט הארכ' מהו שוויך דורך ומולס
ומוניאו לאך, וננרט לפיקן הנטסת סס' ג' הארכ' ז' י', ומונע' ס'
והאל שמו בגנו מניינס כי לסבוז דהוין אל חזר'ב ג' ז'

בראשית חסר מן השלישי עשרה, וחסר מן הרביעי ששה, וחסר מן התשיעי ששה, בכתב.

דברים אלו סתוםים ואיןם מובנים, ובזה בא רビינו זצ"ל לגלות צפנות דברי חכמה אלו בזה"ל:

ו אומר אני שזו סוד נפלא, באשר נחשב במנין ובמספר "דם אפרידע
בגמ ערבית שחין ברד ארפה חשך מפת בכורות" אלו עשר מפות
באשר כתבתי אותן באות, עולים שלשה אלףים ומאתים ושמונים
(3280) מפש, אותן דין בחושבנא דין הרומו על מחותן תע"ל,
הממוניים לטהר את הרשעים. והוא פשוט נפלא, עין לא ראה.

הרי שהקדמים רביינו זצ"ל לגלות לנו שמספר הגימטריא של כל עשרה המכות
עליה למספר 3280, כמוין אותם מלאכי החבלה שהביאו את המכות על פרעה
ומצריים.

ובזה ממשיך רביינו זצ"ל לבאר השורה הסתומה הנ"ל של הארויז"ל - 'בראשית
חסר מן השלישי עשרה, וחסר מן הרביעי ששה, וחסר מן התשיעי ששה, בכתב'
- זז"ל:

והנה החשובן [של 3280] מכון באשר נחשב גם חסר י"ה, גם
ערבית חסר י"ו, גם חשך חסר י"ו, ואו החשובן מכון מפש, לא
פחות ולא יותר משלשה אלףים ומאתים ושמונים (3280) מלאכי
חבלה, שמעניין את הרשעים. והינוי מה שבתב הארץ ז"ל: "כתב"
פרש בכתב ספר תורה, ולא באשר כתוב בספרים ובחנרת,

כִּי שֵׁם נְכַתָּבוּ כֶּלֶם מְלָאִים, אֲלֹא צָרִיךְ לְהִזְהַר חַסְרָ כִּמוֹ שְׁבַתּוֹב
בְּפִפְרָר תּוֹרָה...

וְהַיּוֹ מִתְשַׁבֵּת הָאָרֶי ז"ל: "בראשית חסר מן החליש עשרה". פרוש, מפכה שלישית שהיא בנים חסר יוד. "מן רביעי שש". שהוא מabit ערוב גם חסר וא"ז. ויחסר מן התשע ששה". שהוא מבת חזק גם בן חסר וא"ז. ומה שאמר "בבתו". רוזח לומר שבן כתוב בספר תורה חסר, פונפר לעיל. והוא סוד אל עשר מכות שהוא קדוש ברוך הוא במצרים, מכון ממש שלשה אלפים ומאתיים ושמונים (3280), אלו מלacci חבלה שהבו את פרעה ואת המצריים במצרים.

הרי שביאר רבינו זצ"ל שבאמת אין החשבון מדויקך, כי הגימטריא של כל המילים הוא באמת 3302, ואינם עולמים ל- 3280 א"כ נכתוב תיבות 'כנים' 'ערוב' ו'חוש' חסרות י"ד וו"ז - 'כנים ערב חזר', וכמו שהם אכן כתובות בספר תורה, אז עולה מספרם ל- 3280 בדקודוק. וזהו מה שכתב האריז'ל בראשית חסר מן השלישי [כנים] עשרה [אות י"ד], וחסר מן הרביעי [ערוב] שעשרה [אות וו"ז], וחסר מן התשיעי [חוש] שעשרה [אות וו"ז], כתוב [בס"ת].

ויש להתבונן בתוכן עניין זה שמנין מספר המכות עולה במקוון כמספר מלאכי האבלה שהוציאו לפועל, אך רק כאשר נכתבות המכות 'כינים ערוב וחושך' חסירות י"ז וו"ז, וכן שמן כתובות בתורה, וצ"ע.

כָּל-עַשֵּׂב הַשְׁדָה בָּאָרֶץ מִצְרָיִם:
נָס וַיְתַּמְשֵׁה אֶת-מִטְהֹזׁ עַל-
הַשְׁמִימָם וַיְהִזָּה נָתַן קָלָת וּבָרְדָ
וְתַהֲלָד-אָשׁ אָרֶץ וַיִּמְטֵר יְהֹוָה
בָּרְדָ עַל-אָרֶץ מִצְרָיִם: כְּדֹ וַיְהִי בָּרְדָ וְאָשׁ מִתְלָקָחָת

רש"

(כד) מִתְלָקָחָת בְּתוֹךְ הַבָּרְדָ. נִמְצָא נֶם, סָלָט וְגַלְלָד מַעוֹלָנִין, וְגַלְלָד מִיסְקָוָה, וְלַעֲזָות לְיוֹן
 קוֹס עַזְוָן צָלוֹס בְּנִיאָס (צְמוּלָה יב, 7):

בייאורי הגר"א

זה שאמרו (ספריו דברים שני, י) "בישראל לא
 קם כמו זהו, אבל באומות העולם קם, ואיזה זה
 זה בעלם בן בעור כו", שוגם הוא אמר מ"ט
 משה במתה מ"ט ה' - שער החמשים, שכולל
 שער בינה בברכותיו, אבל פועלותן אינן קיימות
 בתמידות, שכונגד שער החמשים אין להם,
 שהוא בבינה, ושם אין להם אחיזה. אבל משה,
 על ידי שמו הגדל, היה משמש בשער
 החמשים, בהתלבשו בשער המ"ט, והוא ה'
 של השם שככל כל החמשים שער בינה, וזהו
 מטה משה מ"ט ה'. וכן הוא חשבון ארבעים
 ושמונה נביאים בלבד משה, ושבע נביאות נגד
 זו הכוכבים, שהן נקבות מקובלות מגלגל
 העליון (עיין מגילה יד, א).

(כתיב יד הדורת קדרון, ב; ועוד שני כתבי מריה'א חבר)

(כד) ואש מִתְלָקָחָת בְּתוֹךְ הַבָּרְדָ. פִירּוֹשׁ של
 'תָהוּ וּבָהוּ' (בראשית א, ב), 'תָהוּ' הוא
 החומר, 'ובָהוּ' הוא הצורה. כי כל דבר יש לו

על בָּעֵירָא וְעַל כָּל עַסְפָּא
 רַחֲקָלָא בָּאָרֶעָא דְמִצְרָיִם:
 נָס וְאָרָם מִשְׁאָה יְתַחְתְּרִיה עַל
 צִית שְׁמִיא וַיְיִי יְהָב קָלִין
 וּבָרְדָא וּמַהְלָכָא אֲשֶׁתָּא עַל
 אָרֶעָא וְאַמְטָר יְיִי בָּרְדָא עַל
 אָרֶעָא דְמִצְרָיִם: כְּדֹ וְתָהוּ

(כג) מטהו. תנו ורבנן ארבעים ושמונה נביאים
 ושבע נביאות נתנבאו להם לישראל (מגילה
 י, א). עם משה ואהרן הם חמשים, לכון נשחטמש
 משה במתה מ"ט ה' - שער החמשים, שכולל
 כולם. לכון כולם מקבלים ממן. (אגודות מגילה יד, א)

כללים שבulous הם [ב'] חמישים,
 חמישים שער בינה שהיא המצירות כל
 הזרות, והם על ידי ארבעים ושמונה צורות
 שבגלגל המזלות, מהם בא כל דבר כללי
 ופרט. וכל צורה היא כללי, לכון הכללים
 שעירום, וכן גם הפרטים שבכללים, כי גם הם
 כלליים, רק חמישים הם כללי הכללים. וצורה
 מ"ט היא המנהגת כולם, והוא התלי שהוא
 המשנה הכוכבים מרעה לטובה והיפוכו, והוא
 הנitin למשה שנקרא 'מטה משה'. וגם בעלי
 הכספיים פועלים בו, שהוא המטה הנהפק ממטה
 (לנחש) לתני ומתני למטה, והוא התני הגדל.

שמותות אליהם

אתה בגمرا (ברכות ג, ב): "אמר רבינו רבי חי
 שלש שלומות הן, נהר צפור וקדשה כו", קדרה
 דכתיב (ישעיה כו, יב) "ה' תשפט שלום לנו כו",
 אמר רבינו יהושע בן לוי כו הרואה קדרה בחלום
 ישבים ויאמר יה' תשפט שלום לנו".

(כד) ואש מִתְלָקָחָת בְּתוֹךְ הַבָּרְדָ. רש":
 "מתלκחת בתוך הברד, נס בתוך נס,
 האש והברד מעורבין, והברד מים הוא, וולשות
 רצון קונים עשו שלום בינהם". וכדברי האב"ע:
 פלא בתוך פלא.

שמות ט וארא

ביאורי הגר"א

האוויר. כי הארבע היסודות הם עפר ומים ורוח ואש, 'עפר' קר ויבש, ו'מים' קר ולח, لكن הן מתדבקין עפר ומים לפי שהם שווים בקרירות, ו'רוח' לח וחם, ו'אש' חם ויבש. ואני אכן שנדבק "אש ומים" שזה שני הפכים, שאינם שווים בשום אופן, لكن צריכין לומר שיש עוד חומר לאربע היסודות.

(קדוק תורה)

חומר וצורה: האדם מה שהוא מדבר הוא הצורה שלו. והבהמה מה שהיא היה היא הצורה שלה, והודם והצומח הוא החומר שלה. והצומח, הדומם הוא החומר שלו והצומח הוא הצורה. ולכל היסודות יש עוד חומר, והיסודות הוא הצורה, וראיה مما שראינו שםים שכשהוא נתבשל אזי נתמעט והולך עם

שמות אליהו

נופח אחר:

מפי דודי הגר"א ז"ל, אמרנן בגמרא הרואה קדרה בחולם ראה שלום, כתכיב יעשה כו, יב) 'ה' תשפות שלום, וכתיב אצל קדרה ישפט הקדרה (מלכים-ב, ד, לח: 'שפת השיר קדרה ישפט הקדרה' וכו', וכן ביחסו של רוחם רוחן, וכן ביחסו של רוחם רוחן). לא תירץ ז"ל,מאי דכתיב "עשה שלום במרומייו", וכי יש מריבה במרום אשר על כן עושה שלום, ואמרו ז"ל (תנחומה ויגש פ"ז) מיכאל שר המים, וגבrial שר האש, ודרכן מים מכבה אש, ואף על פי כן שלום גדולים.

וכן הקדרה עושה שלום בין מים ואש, כי

שמעתי פיריש בשם החסיד וגאון זצוק"ל, בהסתפדו (שנפטר يوم ה' חג הסוכות תקנ"ח זכותו כו') כי. על מאמר חז"ל: הרואה קדרה בחולם רואה שלום, שנאמר (ישעה כו, יב) 'ה' תשפות שלום לנו'. ואמר, שידוע שאש ומים הם מנוגדים כו', רק כשהמניח המים בקדירה הוא העושה שלום בינויהם, וק"ל. ונראה לי, משום זה נקרא שמו של הקב"ה שלום, שעושה שלום במרומייו - היינו [השמים] נברא מASH ומIM, וזה חידוש יותר שהם במקום אחד בלבד ממצוע הקדרה, וק"ל נ"ל.

(מכח-יד ספר הלקוטים, מהග"ר מרדכי אפשטיין זצ"ל, דף קנד ע"ב^ט)

כה. ראה גם מה שהבאו בכרך על בראשית (א, ד) ד"ה וبدل אלהים. ומציינו שה'חמי אדם' הגר"ר אברם ביר Ichayal דאנציג, הביאו בהסתפדו על הגר"א, נדפס בוילנא תרל"א, וזה לשונו: "כתב ביחסו של קדרה, ונ"ל עפ"י שכ' הגאון החסיד על אמרם ז"ל, הרואה קדרה בחולם יصفה לשולם, שנאמר 'ה' ישפט לנו שלום', ופירש, כי עניין הקדרה הוא עושה שלום בין המים שבתוכה ובין האש שחוץ לקדרה, וכן ישראל עושים שלום בין העולם ובין אביהם שבשמים. ואמנם ידוע, כי מדרת הדין תמיד מטרוג על העולם, כי הוא נקרא קץ כל בשדי, ואמנם התלמי חכמים והצדיקים הדומים להם, כמו 'ב' היו כל צמא לכל מים', הם אינם מניחים האש לשלוט, אבל כשהצדיקים מותים ואין מים בקדירה, או עריכים רפואה לבבות האש, והרפואה להו הדרמות, כמו 'ש' ואחים בני ישראל יבכו את הריפוי אשר שוף ה'".

כו. ובמ"ב הובא בשם הגר"א בברכת ראש' על ברכות, מהג"ר אשר הכהן אב"ד שערשאב וטיקטין, תלמיד מוהר"ח מוואלוזין, ווארשה טרטז. ולשונו: "שמעתי בשם הגר"א ז"ל לפ"י שהקדירה עושה שלום בין אש ומים ועי' נתחחו שניות ומתחמס".

ובשות' שאלות ותשובות מהגאון ר' יקותיאל אשר זלמן ענזיל, לעמבערג תרמ"ב, בסוף הספר 'חדרשי הלהכה וגודה' כתב בזוהיל: "זהנה כבר אמרנו בשם הגאון ז"ל, טעם למה נקרא שמו של הקב"ה שלום, שעושה שלום ונונן שלמות לכל הנבראים שהם הפכי זה זהה, ואפילו עליונים צרייכין לכך, שכן אמרו זה ממנה על המים וזה ממונה על האש. והוא רומו על עניינים געלימים ממנה שהם הפכים ומגדים זה זהה, שאין בהם כח להשיגם והקב"ה משלימים, והוא השלום האמתי, שהוא העורקה האחרונות של כל הנמצאים". ועיקרי הדברים כבר מובאים בביביאור הגר"א לישעה ט, ה, ובביאורי אגדות על ברכות.

זו ההלשון בתנוחמא: "המשל ופחד עמו עושה שלום במרומייו (איוב כה, ב), המثل זה מיכאל, ופחד זה גבריאל, מיכאל מן המים וגבrial מן האש, והן עומדים לפני השכינה ואין מזקין זה את זה, והוא אומר 'עשה שלום במרומייו'. א"ר שמעון כל הרקיע של מים ומלاءcum של אש ומשרתיו אש להוט, ואין המים מכbin את האש ולא האש שורף את המים".

(מו, ב) אמר رب הונא תשעה וארון וכו' נראין בעשרה מצטרפין.

"וְאַרְוֹן" הוא ראשי תיבות ואחד רואה ואין נראה, והוא הקב"ה שמצויר עמהן.

(ס' בקורס התלמוד להג"ר יעקב יצחק אל הלוי, וינה תרכ"ג, עמ' 367, ולשונו: וכتب הגאון ר' אליהו ווילנא כנודע פירוש אמיתי. ובפתח עיניים להחיד"א, ליוורנו תק"ז, הביא זאת בשם "וְאַנִי שָׁמַעְתִּי בָּאוּמָרִים")

(נו, ב) שלוש שלומות הן, נהר צפור וקדרה וכו' קדרה דכתיב ה' ישפות שלום לנו וכו' הרואה קדרה בחולם ישבים ויאמר ה' ישפות שלום לנו.

פירוש, כי עניין הקדרה הוא, שהוא עשה שלום בין המים שבתוכה ובין האש שבוחץ לקדרה, וכן ישראל עושים שלום בין העולם ובין אביהם שבשמיים.

(המשך ה"חיי אדם" על הגרא"ם מחותנו, נד' בצוואת בעל כניסה יצחק)

= נומח אחר:

אמרו חז"ל Mai זכתי עשה שלום במרומייו (איוב כה, ב) וכי יש מריבה במרום אשר על כן עשה שלום, ואמרו חז"ל מיכאל שר המים וגבריאל שר האש, ודרך מים מכבה אש, ואע"פ כן שלום גדול (ראה דבר ה, יא, ותנומה ויגש פ"ו). וכן הקדרה עשו שלום בין מים האש, כי אין בישול בלי אש ומים, ואינם יכולים ליגע זה זה, והקדרה עשו שלום ביניהם, קיבל האש מבוחץ ונוטנת בתוך המים.

(בכתב הגרא"ם אליהו, בן מה"ס "מעלות התורה", "מפני דודי הגרא"א ז"ל")

= נומח אחר:

הוילנא אמר, כי הקדרה אשר בתוכה המים ועומדת על האש, הוא המתוויך בין אש ומים ועשה שלום ביניהם. לפיכך משברים קדרה בעת תנאי נשואין, למען אשר יהיה שלום ביניהם בלתי מתוויך, ושוברין המתוויך, ודפק"ת.

(אחרון חיים, לר"ח בכרך משאועל, ווילנא תרמ"ט, ע' יח, א, "שמעתי משاري ומחותני הרב הגאון החסיד ה^ז, זלמן רב דזאגער נ"ע, אשר אמר לי